

Évközi 23. Vasárnap B

**Mondjátok a csüggedt szívűeknek:
"Bátorság! Ne féljete!
Íme! eljön Istenetek!" (Iz 35,4)**

Olvasmány

Izajás 35,4-7a

Mondjátok a csüggedt szívűeknek: "Bátorság! Ne féljete! Íme! eljön Istenetek, eljön, hogy bosszút álljon és megfizessen. Maga Isten jön el, hogy szabadulást hozzon nektek."

Akkor megnyílik a vakok szeme, és a süketek füle hallani fog. Ugrándozik majd a sánta, mint a szarvas és a némák nyelve örvendezve ujjong. Mert vizek fakadnak a pusztában, és folyóvizek a sivatagban. A száraz vidék tóvá változik, a szomjas föld vizek forrásává.

Szentlecke

Jakab 2,1-5

Testvéreim! Ha hisztek dicsőséges Urunkban, Jézus Krisztusban, ne legyetek személyválogatók. Amikor közösségetekbe belép egy férfi pompás öltözékben, aranygyűrűvel az ujján, és belép egy szegény is elnyűtt ruhában, figyelmetek a pompás öltözékű felé fordul, és így szóltok hozzá: "Foglalj itt kényelmesen helyet." A szegénynek meg azt mondjátok: "Állj oda oldalra!" Vagy: "Ülj ide zsámolyomhoz!" Hát nem megkülönböztetés ez? Nem ítélték-e szívetekben részrehajlón, helytelenül gondolkozva?

Hallgassatok ide, szeretett testvéreim! Hát Isten nem azokat választotta-e ki, akik a világ szemében szegények, hogy a hitben gazdagok legyenek, és örököljék az országot, amelyet azoknak ígért, akik őt szeretik?

Evangélium

Márk 7,31-37

Abban az időben: Jézus elhagyta Tirusz vidékét, és Szidonon át a Galileai tóhoz ment a Tízváros határába.

Itt eléje hoztak egy dadogva beszélő süketet, és kérték, tegye rá a kezét. (Jézus) félrevonta őt a tömegből, a fülébe dugta az ujját, majd

megnyálazott ujjával megérintette a nyelvét. Föltekintett az égre, fohászzkodott és így szólt: "Effata, azaz: Nyílj meg!" Azon nyomban megnyílt a füle, megoldódott a nyelve, és érthetően beszélt. Jézus megparancsolta nekik, hogy a dologról ne szóljanak senkinek. De minél jobban tiltotta, annál inkább hirdették. Szerfölött csodálkoztak, és hangoztatták: "Csupa jót tett: A süketeket hallókká teszi, a némákat pedig beszélőkké!"

Elmélkedés

Mindannyian ismerünk olyan tragikus sorsú embereket, akik befalazódtak saját magányuk világába, mert nem tudnak hallani, látni vagy beszélni. Néha sikerül orvosi segítséggel valahogyan a halló, látó, beszélő világhoz kapcsolni ezeket az embereket. De mit tegyünk, ha a szív hallása, látása, beszéde gátolt? Hány olyan ember van, akik már nem értik meg egymást, akik nem tudnak egymással beszélni, egymásra nézni? Hány olyan beszélgetés van, amely valójában süketek szóváltása, akik bizalmatlanok egymással szemben és nem hallgatnak egymásra? Hány üres, semmitmondó szót mondanak ki naponta egyének, csoportok és egész nemzetek? Végsősoron ebből származik világunkban minden ínség, kétség, fogyatéék, szerencsétlenség, röviden minden sivatag.

De Jézus éppen ebbe a szerencsétlen, reménytelen világba jött, a csüggedtekhez és bártortalanokhoz, a szegényekhez, árvákhoz és özvegyekhez, a vakokhoz és némákhoz, süketekhez és bénákhoz. Huzzájuk fordul, értük tesz. A Jakab-levél (2. olvasmány) nagyon hangsúlyozottan kiemeli, hogy ne a "külseje" alapján ítéljük meg az embert. Jézus alaposan megnézi azt, akihez odafordul, de ítéletének alapja egészen más, mint a szokásos. Nem érdekli az "arany gyűrű", a "szép ruha", vagy éppen a szónoki stílus. Sokkal inkább érdeklődik a szegények iránt, akiknek nincs semmi rendkívüli csereértékük. Maga mellé fogadja őket és visszaadja hallásukat és szavukat. "Effeta!" – "Nyisd meg a füleidet az Igére, az örömhírré; nyisd szólásra a szádat, megvalló válaszokra!"

Jézus gyógyító ereje nem áll meg a külsőnél. Isten ígéje inkább a bensőnket akarja megérinteni, hogy az embereket a legmélyebb rétegekben gyógyítsa meg. De Isten Igéje függ attól, hogy az ember mit akar, hogy tegyenek vele. Ha akarja, ha sikerül neki, hogy ráhagyatkozzon Jézus gyógyító erejére, akkor megtörténik az "Effeta!", akkor a végső idők megtapasztalhatók lesznek a jelenben, akkor elérkezik az az idő, amikor az egész teremtés újjászületik.

Aki így tapasztalja meg Istent: hogy Ő az, aki gyógyít és újjáteremt, annak nem esik nehezére ilyen benső beállítottsággal közeledni embertársai felé. Milyen gyakran megtapasztalhatjuk, hogy szerető odafordulás és érintés feloldhatja a görcsöket, szomorúságot, haragot! "Uram, hogy új módon közeledjem másokhoz, úgy, ahogy éppen szükségük van rá!"